

B 40

Inapuit simones bñ bernhardi abbte
de hyeme. Sermo de sey cūsta
mē d'aduentus domini

Nodie frēs ad
uētus in cū
celebramus?
cuiq; utiq; sit
et ceterū
sollepnitatu
nomē quidē
celebre satis
et notū est mūdo: sed rō nōis
forte nō ita. Infelices em filij
adam omīssis veris et saluta
ribus studiis caduca porcus et
tūstoria qrit. Quibus em assi
mlabim? hoīes gñacoms huius
aut quibus cōpabim? illos? q̄s
videm? a terreis et tpalibus
cōsolaciōib; auelli separariq; nō
posse? Pfecto filies sunt hys
qui submersi pichitāt in aqua.
Amīrū videas eos tenētes
tenē. nec ulla rōne desēre. qd
pīmū occiderit mamb; qd qd
illud? licet sit aliquid vile qd
pdesse qd non possit. ut sunt
radices herbarū ceteraq; filia.
Sū et si qui forte ad eos veī
ant. ut subueniāt. nōnūq; solet
apphēsos inuolūe secū ad eo
ut iam nec sibi nec illis auri
liū ferre pualear. Sic pe
reūt in hoc mari magno et
spacioso? sic peūt miseri. dū
pitium sectātes. omittūt solida:
quib; apphēsīs emerge et sal
uare possent aīas suas. Ne
q; em de vanitate. sed de vei
tate dicit: cognoscetis eā. et
libēabit uos. Vos aut frēs
quibus tū pūlis reuelat de?

que abscondita sūt a sapiētibus
et prudētib; circa ea que vē
salutaria sūt. sedula cogitaciōe
versamī. Diligēt pensate rō
nē huius aduētū? querētes in
mū quib; sit qui veniat: vñ.
quo. ad quid. quādo. et qua.
laudabilis sine dubio ista cūo
sitas ē. et salubris. Neq; em
tam deuote ecclesia vniūsa p
sentē celebrēt aduētū: nisi la
tēt in eo magnū aliqd sacīnē
tū. Vñ q; ai aplo stupente
et ammirāte inueniēt et uos?
qritus sit iste qui ingredit. Ip
se ē em scdm gabrielis testio
mū altissimū filius: ac p̄inde
coaltissimū tpe. Neq; em sūb
ē dei filiū degenerē suspiciat:
sed equalis fateri nō ē altitu
dimis: et eiusdē pemptus dig
nitatis. Sū et p̄ncipū filios
p̄ncipes? et filios regū. regē
ēē quib; nesciat. Verumptū q;
sibi vlt q; ē tbus p̄soms q̄s
sūma t̄mtate credm? cōfite
m? et adoram? nō p̄. non
sp̄c sūb aduenit. sed filius an
ime quidē ego id scdm ēē ar
bitroz sine causa. Sed quib;
cognouit sensū dñi? aut quib;
cōsiliis eius fuit? Neq; ei
sine altissimo t̄mtatis cōfio
scdm ē: ut filius adueniret.
Et si cōfideam? exili mī cāz.
fortassis aduēte possum? ub
ex pte q; congruū fuit a filio
nos maxie libēari. Lucifer p̄ eo
em ille qui manē p̄iebat q;
altissimū similitudinē. p̄supare
tēptauit? et rapmū arbitry
ē ēē se equalē deo qd utiq;

filij ē: p̄cipitū illū corruit: qm̄ zelauit p̄ filio p̄r. et opere dixisse videt: michi vīdēam et ego retribua. Continuo videbat sathanā t̄p̄ fulgur de celo cadēte. Quid tu sup̄bis t̄ra et cūm? Si sup̄biētibz angelis deus nō pepit: q̄tomagis tibi putredo et vermis? Sic hū ille fecit. nichil opatus est: t̄m cogitauit sup̄biā: et t̄m mēto in ictu oculi irrepabili p̄cipitū ē: q̄z uir p̄p̄m in veritate nō stetit. Fugite sup̄biā fr̄es mei: q̄s multū fugite m̄ciū om̄s p̄ci sup̄biā: que tam velocit̄ ip̄sū q̄z sydei bus cūctis clariū m̄ciatē. et na caligine obtenebunt lucē h̄i: q̄ nō mō angelū. sed angelorū p̄mū in diabolu cōmutauit. Vnde et p̄tm̄ mūdēs hom̄ quā cōrepat in semetip̄o. in eo pepit iniquitatē: suadēs ut lignū vetitū gustās fiet sicut deus: sciens bonū et malū. Quid em̄ polliceis. quid p̄mittis miser. cū filius altissimi sciēcie clauē habeat: p̄mo et ip̄e sit clauis. clauis utiqz dauid. qui claudit et nō ap̄it. In eo sunt om̄s thesauri sapiēcie et sciēcie absconditi. Tu ne eos ut hōi p̄stes inque fūnbeis. Videte q̄z v̄ iuxta sentēciā d̄m̄ mēdar iste est: et p̄r eius. Rā et mēdar fuit dicens. singulis eo altissimo: et mēdar p̄r: cū in hōie q̄ venenat̄ sue falsitatis seminarū fudit dicens. Eratis sicut d̄n. Tu quoz o homo si ui-

des firē curris cū eo. **A**dū tistis fr̄es q̄ in hac nocte lēnē in ysaia dicēte d̄nō. p̄ncipes tui infideles: vel ut alia t̄is lacio habet. mōbedietes: s̄cū firū. Reuēa em̄ p̄ncipes m̄i adam et eua. p̄ncipia m̄e paginis mōbedietes. et s̄cū firū dū qd̄ filij dei est. serpetis ymo diaboli p̄ serpetē cō filio subripe temptant. **S**ec dissimulat in iuriā filij p̄r. p̄r em̄ diligit filiū: sed cōtinuo et in ip̄sū hom̄ez vīdēam retribuit: et aggruat sup̄ nos manū suā. Om̄s em̄ in adā p̄ciūm: et in eo sentēciam dāpnacōis accepm̄ om̄es. Quid q̄ agat filius vidēs p̄ se zelare p̄rē: et nullū p̄re creature. **E**rgo inquit occasione mei. creaturas suas p̄r amittit. **A**latudmē meā p̄m̄ angela affectauit. et populi qui sibi credēt habuit: sed cōtinuo p̄r meus grauit̄ vīdēam in illū: p̄ciens eū p̄r cū oībus suis plaga incurabili. castigacōe crudeli. **S**ciām quoz q̄ nichilō mea ē. subripe voluit: et ne illi q̄ dē m̄sert̄ ē: nec pepit oculus ei. **N**ūquid de bobus cura est deo? Duas t̄m fecit nobiles creaturas rōm̄ p̄ncipes. apaces b̄titudinis. angelū videlicet atqz hōiē: sed p̄r me p̄didit angelos multos: hom̄es vīuēso. **E**rgo ut sciāt quia et ego diligo p̄rē: p̄ me recipiat. quos quodāmo p̄r me amissis.

se videt. Si ppter me tempestas
 hec orta est aut ionas: tollite
 me et mittite in mare. Omnes
 michi invident: uado et tale
 eis exhibeo memetipsum: ut quis
 quod inuide uoluit. si quis gesti
 erit imitari: fiat ei emulatio
 ista in bonum. **S**icut tamen in af
 firmo malicie et nequicie ange
 los traxisse desertores: nec
 ex ignorantia aliquid seu infirmi
 tate peccasse: idque ppter natu
 ram penitentem nolentes. **P**atris ei
 amor et honor regis iudicium
 diligit. **P**oster hoc enim et ipse
 creauit homines ab inicio: ut
 repleantur ex his loca vacua:
 et ruine ipsorum restituerent. **E**ra
 bat enim nulla pars angelis
 parte via redendi. **S**ed ne
 uult superbia moab quod superbus
 est valde: et superbia eius re
 mediū ppter non admittit:
 ac ppter hoc nec ueniam. **E**t
 uero hominis uite nulla condidit
 creaturam: inuenerit ex hoc ipso
 redimendū adhuc hominem: quod
 pe que supplauit alie ma
 licia: idque pdesse ei ppter an
 tias aliena. **I**taque dñe obse
 cro complacere tibi ut eruas
 me quia ego infirmus sum: quoniam
 de terra mea sum et inueneris in lacu
 missus sum. **N**on quidem peccatus
 inueneris: sed quoniam ad eum qui
 me seduxit inueneris aliquatenus.
Medacium michi ppter suum est
 dñe: ueniat uelitis. ut pos
 sit falsitas deprehendi: et ag
 nosti ueritatem. et uelitis

liberabit me: si tamen deprehese fal
 sitati penitus abrenuntiaueris.
 et cognite adhesionem ueritati.
Aliquin non humana est tempta
 tio. nec humana penitentia: sed ob
 firmatio dyabolica. **S**ed ne ppter
 seruire in malo dyabolici es:
 et digni sint ppter te in illo. qui
 tamen in similitudine eius pma
 nent in peccato. **E**cce audis
 fratres quos scitis qui ueniat: con
 siderate iam unde ueniat et quod.
Venit utique de corde deipsum:
 in ueteri unigenitus miris: uen
 it a summo celo. in inferiores
 partes terre. **E**cce ergo. **S**ed ne
 et nobis in terra est conuer
 sandum. **E**st scilicet in ea psta
 nt ille. **U**bi enim bene est fine
 illorum: aut ubi male esse potest
 cum illo. **Q**uid michi est in celo:
 et a te quid uolui super terram.
Deus cordis mei. et ppter mea
 deus metum. **N**am et siambu
 laueris in medio umbrę mor
 tis non timebo mala: quoniam tu
 mecum es. **S**icut autem ut uideo
 et ad terram et ad ipsum quod
 descendis infernum: non tamen
 uinctus. sed tamen in mortuo
 liber: sicut lux que in tene
 bris lucet: et tenebre eam
 non comprehendunt. **U**n nec re
 linquitur anima in inferno: ne
 scilicet corpus eius in terra uidetur
 corruptione. **X**p̄s enim qui des
 cendit. ipse est qui ascendit ut
 adimplet omnia: de quo scrip
 tum est. qui ppteris bene faciendo
 et sanando omnes oppressos a
 diabolo. **E**t alibi. **E**ruantur.

ut gressus ad curredā viā: a sū-
mo celo egressio eius: et oc-
sus eius usq; ad sumū ei. Me-
rito p̄inde clamat aplūs di-
cens. Que sursum sunt q̄rite:
ubi xp̄s ē in dextera dei sedes.
Incessu em̄ laboraret erige-
corda m̄a: nisi collocaūt in
celis salutes nr̄e docet aucto-
rē. Sed uideamus iam q̄ sequi-
t̄: nā et si materia quidē co-
piosa inuenit̄ et uberrima nal-
de: sed angustie t̄pis tantū
sermōis longitudinē nō admi-
tūt. Consideratib; igit̄ quib;
veniat: magna oīno et inef-
fabilis maiestas innotuit. Sus-
picatib; vñ veniat grandis
plane patuit vñ scādu ei
testimoniū quā p̄phetas p̄uēt
sp̄u: ecce inquit nomē dñi ve-
nit de longinquo. Porro quo
veniat: inuentib; apparuit
inestimabil' digno. et penitus
meritogitabil': q̄ in curis
hui' horrore fetoreq; tāta
descendē dignatū ē celsitudo.

¶ Jam quib; dupitet mag-
nū in causa aliqd̄ fuisse: ut
maiestas tanta de tam logi
quo in locū tam indignū des-
cendē dignaret̄. Plane mig-
nū aliqd̄: qz m̄a magna:
qz m̄fēcio multa: qz cūtas
copiosa. Ad quid em̄ venisse
credēdus ē. Hoc nāq; ē. qd̄
iur' p̄pōitū ordinē oporteat
iam p̄seruiri. Nec sane la-
borādū ē nobis in hac p̄te:
cū manifeste aduētū ei' am̄
et ūba ip̄ia et opa clamēt.

Ad querēdā quippe quē cētes-
mā que errauerit. de mōti-
bus p̄p̄auit: et ut manifest-
tus cōfiteat̄ dñō imē eius.
et mirabilia eius filijs hominū:
p̄p̄t nō venit. Mira querētib;
dei dignatio: magna digni-
tas hominū sic q̄stet: in qua
si gloriari voluerit. nō erit
inspiciēs. Nōq; aliqd̄ esse
vident' a seip̄o: sed q̄ tanti
eū fecerit ip̄e qui fecit. Om̄s
em̄ diuicie. om̄s gl'a mūdi.
et qd̄qd̄ in eo cōcupiscit. nimis
est ad hanc gl'am: p̄mo nec
est aliqd̄ in eius cōpacio ē.
Dñe quid ē hō quia magni-
ficat̄ eū: aut quid apponit
erga eū cor tuū. **¶** Attē
velim nosse quid sibi uolu-
erit q̄ ad nos venit ille: a
quā nō magis iunior nobis ad
illū. Scī. em̄ nātus erat.
Sed nec cōsuetudo diuitū
ut ad paupes veniat: nec
si p̄stare voluerit. Ita ē
fres. Nos magis ad eū ue-
nire dignū fuit: sed duplex
ēat impedimētū. Scā cūliga-
bant oculi nr̄i: ille nō luce
inlūat inaccessibile: et ia-
centes palatia in ḡbato dīna
illā nō potēamq; attinge cel-
situdinē. p̄tēa benignissim'
saluator. ac medic' aīarū. et
descendit ab altitudie sua:
et clauitē suā infirmis ocu-
lis tēpauit. Induit se later-
na quadā: illo utiq; glosso
et ab oī labe pūissio corpe
qd̄ suscepit. Hec est illa le-

3
iussima plauie et p̄fulgida nu-
bes: supra quā aſcendit eū
p̄ph̄a p̄dixit: ut deſcendēt
in egiptū. **T**empus eſt iam
tūm quoq; conſiderare t̄p̄e. quo
ſaluator aduenit. Venit em̄ qd̄
et vos credimus non late: nō
in initio nō in medio t̄p̄is.
ſed in fine. **S**ed incoſgrue ſem̄
eſt. ſed v̄e ſapient̄ diſpoſuit ſa-
pientia: ut cū p̄mo magis eēt
h̄c in. tūc p̄mo aſſerret aux-
iliū: p̄ nob̄ ad magnitudinē a-
de filios nō ignorās. Vere
em̄ adueſpaſcebat. et inclina-
ta eāt iam dies: reſſerat
paulom̄ ſolusane. ita ut
exiguus nimis ſplendor eius
aut calor eēt in terris. **P**ā et
lux diuine noticie p̄ua ad mo-
dū erat: et habundante t̄nq̄
tate feruor refrigerat cari-
tatis. **I**am nō appebat angeli.
non loquebat p̄pheta: ceſſa-
bant velut deſp̄atioe v̄iti.
p̄ nimia v̄tiq; dulcia hōm̄. et
obſtinatioe: et ego aut filius.
tūc d̄xi eae v̄mo. **H**inc et
alibi legimus ſcriptū. **E**cce ipſe
qui loquebar eae aſſum. **S**ic
ſic dū mediū ſilēciū tenent oīa.
et nox in ſuo curſū mediū itor-
p̄aget: omp̄e ſermo tuus do-
mine a regalib; ſedib; venit.
Quod et ap̄lus intueſ aiebat.
Quā venit plenitudo t̄p̄is: m̄
ſit deus filiū ſuū. **P**rimū
plenitudo et habūdācia t̄p̄a-
liū. obliuioe et mopia fere-
bat eēnoū. **O**portune ḡ. t̄
aduēit eēnit̄s: qm̄ magis
t̄p̄alitas p̄ualebat. **P**ā ut re-
teā ſilē. t̄p̄a q̄ p̄ay t̄p̄alis il-

lo in t̄p̄e tanta fuit: ut ad v̄m̄
hōm̄ edictū. deſcribēt v̄m̄ſ
orbis. **H**abetis iam et p̄ſonā
venētis et locū v̄trūq; id eſt
a quo. et ad quē venit: cū
quor; et t̄p̄e nō ignoratis: v̄m̄
reſtat v̄la ſciat p̄ quā venit.
Et h̄c quor; diligēt requirēda:
ut poſſim; ſicut dignū ē oī-
rē ei. **V**erūptm̄ ſicut ad op̄an-
dā ſalutē in medio t̄re ſemel
venit in carne viſibilis: ita
cotidie ad ſaluādas aīas ſingu-
lorū. in ſp̄u venit et inuiſibilis.
ſicut ſcriptū ē **E**ſp̄e an̄ ſanc̄e m̄r;
xp̄e d̄ns. **E**t ut nouis occultū
eſſe h̄c ſp̄iale aduētū: in v̄m
bra ei; inquit v̄uem; in t̄ gētes.
Quā tēa dignū ē ut ſi nō valet
infirm; in occuſū tanti me-
dici p̄cedē longius: ſaltē conet
erigere caput: et alq̄ten; aſ-
ſurgē venētū. **N**ō te oportet
o homo maria t̄ſſi etare. nō
penetrare nubes. nō t̄nſalpina-
re naē ē: nō ḡndis inq; ondū
tibi via: uſq; ad temetipm̄ oc-
curre deo tuo: que ē em̄ verbū
in ore tuo. et in corde tuo. **V**s-
q; ad cordis cōpūctiōe. et cō-
feſſiōe oris oīre: ut ſaltim
exeat de ſterquilino miſere cō-
ſciēcie: qm̄ indignū ē illuc
auctore p̄uitatis intrare. **E**t h̄c
quidē de eo aduētū ſūt dictū:
quo ſingulor; m̄tes in ſibi d̄ḡ
tur illuſtre poteā. **L**ibet aut
et maniſeſti aduētū conſiderā-
re viā: qm̄ vie eius vie pul-
chre: et om̄s ſemite eius pa-
ciſſe. **E**cce inq; ſponſa venit iſ-
ſalies in mōtib;: t̄nſilies col-
les. **V**enietē vides o pulchra:
ſed cubatē vidē an̄ nō poteās.

Dirigi om̃. Indica michi quē di-
ligit aīa mea: ubi pascat ubi cu-
bes. Cubans pascat angelos in
illas ppetuas eternitates: quos
faciat visioe eternitatis. et immū-
bilitatis sue. Sed ne ignores
te o pulchri. qm̃ mirabilis fuit
ē visio illa ex te: cōfortatū ē
et nō potis ad eā. Verūptm̃
eare egressū est de loco sancto
suo: et qui cubans pascat an-
gelos. ip̃e cepit. sūq; sanabit
nos: et videbit venies et pas-
tus qui cubans et pasiens vi-
deri añ nō poterat. Eare veit
salies in montib;: tñsiliens
colles. q̃otes et colles p̃iar-
chas et p̃phetas nape: et q̃
admodū veit salies et tñsili-
ens. in lib̃ gnaaois lege. Ab-
ham genuit ysaac: ysaac ge-
nuit iacob. et totē. Ex hys
motib; p̃dit ut inueniet in
dy iesse: vñ lux p̃pheti cōf-
sa ē virga: et exinde flos as-
cendit: sup̃ quē requieuit sp̃s
septiformis. Qd̃ manifestū
alio in loco ap̃iens idem p̃phe-
ti. eare inq̃t virgo cōcipiet et
pariet filiū: et vocabit nō
eius emanuel: qd̃ m̃ptat
nobiscū deus. Quē em̃ p̃us
florē. ip̃m dēū emanuelē:
et quā dixerat virgā. mani-
festū exp̃mēs ṽginē noīauit.
Sed nūc ē altissimū huius sa-
c̃mēti cōsiderationē diei alteri
referuāc: digna em̃ ap̃o ser-
mone matia: p̃fert q̃ in lō-
gū iam hodiernū s̃mo p̃cessit.
Itē sermo dixit dñs ad achaz.
pete signū a dñs deo tuo. et de
via aduentus domini

Addūma suadētē
regi achaz ysaia
p̃phetā petē sig-
nū a dñs: sūc i
p̃fundū inferni si-
ue in excelsū supra. Audiu-
m̃ r̃spōsionē eius: forma
quidē h̃ntē pietatis: sed non
virtutē. p̃ter hoc demq; ab
eo qui intuet cor. et cui cōfite-
t̃ om̃s cogitatio: meruit re-
p̃bari. Non petā inquit: et
nō temptabo dñm. Elatus e-
rat achaz fastigio solij regn-
is: astutus huāne sapientie ubi.
Audierat q̃ ysaia a dñs.
Vade dic vlpi illi: petat
signū a dñs in p̃fundū inferni.
Habet em̃ vlpes faneā: sed
in infernū. quos descendit:
adeft qui cōprehendat sapien-
tes in astucia sua. Itēq; va-
de ait dñs. dic voluc̃i illi:
petat sibi signū in excelsū sup̃.
Habet em̃ voluc̃is indui sed
et si in celū ascendit: illuc
qui sup̃bis resistēs p̃p̃a ṽtute
calat sup̃borū et sublimū
colla. Verūptm̃ dissimulat
ille p̃tatis excelsē. seu it̃p̃he-
sibilis p̃funditatis uel sapien-
cie quere signū: et p̃p̃ea sig-
nū bonitatis domui dauid dñs *et cōtatu*
ip̃e p̃mittit: ut quos nec po-
testas nec sapia terruit: allu-
ciat salte exhibicio mitatis.
p̃t tñ in eo qd̃ ait in p̃fun-
dū inferni mitas eā ip̃a q̃
maiorē nō habuit. ut in in-
fernū quoq; p̃ amicis moriedo
descendēt nō imēito desigri:
ut p̃cipiat achaz uel in excel-
sū regnātis expauescē maies

tate: uel descendētis ad infe-
ros amplecti caritatem. **M**oles-
tus ē q̄ nō solum hominibz sed e-
cū deo: quisq̄ nec male sta-
te cogitat in timore nec cari-
tate in amore meditat. **P**ropter
hoc inquit dabit dñs tpe nobis
signū: in quo manifeste et
maiestas et caritas innotescat.
Ergo ungo cōcipiet et p̄iet
filiū: et nōcabit nomē eius
emmanuel: qd̄ interpretat nobis
cū deus. **N**on fugē adam: qz
nobiscū deus. **N**ō timeas o
hō. nec audito nōie dei ter-
rearis: qz nobiscū deus: nō
biscū carnis similitudinē nobis
cū utilitate. **P**ropter nos uenit
tū vnq̄ ex nobis: filius nob̄
passibilis. **D**emqz butyrū et
mel inquit comedet. **A**c si di-
cat. **P**uulq̄ erit: et uescet in
sanctilibz alimentis. **U**t sciat
inquit repbare malū et eligē
bonū. **E**cā hīc bonū et ma-
lū audis. sicut in arbore uen-
ta sicut in ligno tñsgressiois:
sed multo melius a p̄mo a-
dam scdñs iste p̄t. **E**ligēs
em̄ bonū malū repbat: nō
sicut ille qui dilexit maledic-
tionē et uenit ei: et noluit be-
nedictionē et elōgnabit ab eo.
Rā et in eo q̄ p̄misit. buti-
rū et mel comedet adūte
potis p̄uulq̄ huius elationē:
tū assit ei grā: ut qd̄ p̄es-
tat utrūq̄ sentiat: digne et
acomodate ad intelligēciā
p̄ferre cōcedat. **D**uo sūnt
in lacte ouis. **U**idehēz butyrū

et caseus: butyrū pingue et hu-
midū: caseus eē aridus et durus.
Un q̄ p̄uulq̄ m̄. **E**ligē nouit:
qui butyrū comedens caseū
utq̄ nō comedit. **Q**ue ē em̄
cētesima ouis que errauit: et
in psalmo loquit. **E**rrauit sicut
ouis que perit. **U**tqz genus
hūanū qd̄ benignissiq̄ p̄stoz
queit: alijs. **S**ime nonaginta
nouē ouibz in mōtibz delictis.
In hac igit oue duo rep̄es-
naturū dulcē naturā bonā et
bonā valde atq̄ butyrū et
p̄a corruptionē ut caseū. **U**n
de q̄ oportuit puer m̄ elegi:
qui naturā nrām sine ulla p̄-
cā corruptionē suscepit. **R**ā de
p̄cātibz legis. **C**ongulatū est
sicut lac cor eorū: in q̄bz utiqz
puitatē lactis corripuit ferme-
ntū mabie. **C**ongulū inquitatis.
Sed et ap̄is hī mellis dulcē
dñe: hī etiā aculei p̄uicōez.
Ap̄is nō ē qui pascat m̄ hī-
lia: qui flougerā inhītat pa-
tē angelorū. **U**n ad ciuitatē
nazareth qd̄ interpretat flos
adnolauit: et ad sinuē olē-
tē p̄petue uirginitatis flore
aduēit. **I**ll m̄fedit. ill ad-
hesit. **H**uius ap̄is mel et acule-
um nō ignorat: qui m̄iam ei
et iudiciū tū ap̄hem decantat.
Attē ad nos uenēs. **S**olū mel
attulit et nō aculeū: idest m̄-
seicordiā et nō iudiciū: ita
ut p̄suadētibz q̄nqz discipul̄
ut ciuitatē que suscepe eum
noluit p̄cipet igne consumi.
Respōdeit nō uenisse filium

hominis ut iudicaret: sed ut sal-
uaret mundum. Non habebat acu-
leum apud matrem: quodammodo depo-
suerat illum: quoniam tanta indigna-
paciens misericordiam exhibebat et non
iudicium. **C** Sed nolite sperare
in magnitudine: nolite perire in spe.
Habet enim apud matrem quicquid resu-
me aculeum fluit: et acriter in-
figit illum in medullas hominum.
Pater: quoniam pater non iudicat quicquam:
sed omne iudicium dedit filio. Per
autem puillum in butyrum et mel
comedit: quoniam bonum naturae hu-
mane domine matris sit in semet-
ipso vivit ut esset homo verus.
et patrem non habens: deus mise-
ricordis et iudicium non exhibens.
E Ex his iam manifeste ar-
bitror: quae nam sit virgo de ra-
dure velle praedecere: quos vero
flos super quem reges sit spiritus:
quoniam virgo dei gemitu virginis:
flos filii eius. flos utique flos
filius virginis: flos in dido
et rubicundus: elatus ex milibus.
flos in quem per spiritum desiderant
angeli: flos ad cuius odorem
reviviscunt mortui: et sicut
ipse testatur flos: flos autem est
non ortus. **C** Apud enim sine omni
humano animulo: non seminatus
ab aliquo: non defossus sarculo:
non irrigatus fimo. Sic omnino
sic virginis alius floruit: sic
innuolatus integritate et casta ma-
rie viscera tam passiva et in vi-
roris flore perfructu: cuius per
christiudo non vident corruptioni-
onem: cuius gloria impetuum non
marcescit. **C** Virgo virgo
sublimis. in quo sublimis virtus

semper erigitur usque ad sedentem in thro-
no. usque ad dominum maiestatis: ne-
que id mirum: quoniam in altum mittitur in
divina humilitate. **O** Ve celestis pla-
ta: pacior cunctis: sanctior un-
iversis. **O** Ve lignum vite: quod solum
dignum fuit portae fructum salutis.
C Dephesa est iam maligne ser-
pens astuta tua: nudata est
plane falsitas tua. Quo ipso
eras creator: modum et in-
iudicium infamueras eum: sed in
utroque convictus es esse mentis.
Siquidem ab initio moris tui
dixas. neque morieris: et ue-
ritas domini manet mentis. **E**z
et nunc respondere potes. **Q**
ei arbore. cuius arboris fructum
unde potuerit: qui nec hanc
quidem virginem elatum. et fructum
sublime negavit. **E**tem quod pro
filio non peperit: quoniam non omnia
simul cum illo donavit. **E**z iam
adversus in filios quoniam virgo
regia ipsa est via per quam saluator
advenit: praedecere ex ipso utero
tam sponsus de thalamo suo. Te-
netes quod via. quam pater si me-
misset cepimus: iustitiae ser-
mone: studeamus et nos di-
lissimum ad ipsum per eam ascendere
qui per ipsam ad nos descendit:
per eam venire in gratiam ipsius:
qui per eam in nostram miseriam venit.
C Pro te accessum habeamus ad
filium obviandum mueri gratie. ge-
te vite. matris salutis: ut per te
suscipiat nos: qui per te datum
est nobis. **E**rauset apud ipsum
integritas tua culpa matris corrup-
tionis: et humilitas deo gratia.

¹ floruit

in te venia impetret vilitati. Co-
piosa cunctas tua mōrū cooperi-
at multitudinē pātrū: et fecū-
ditas glōsa fēndunt nobis co-
ferat mēitorū. Dnā nrā. medi-
atē nrā. aduocata nrā. tuo filio
nos rēcōfiba: tuo filio nos
rēcōmēdat tuo filio nos repre-
senta. **f**ac o bñdā p̄ iustā quā
inuenisti. p̄ p̄rogatiuā q̄ me-
ruiſti. p̄ mīam quā pepiſti:
ut qui mediāte te fieri dignū
ē p̄ticeps in scīe et in firmita-
tis nrē. te quoq; in credēte p̄ti-
cipes faciāt nos glōe et bñtu-
dinis sue: xpc ih̄c filius tuus
dn̄s nr̄: qui ē sup̄ oīa bñdāus
in secula amē. **Ite sermo de aduē-
tu dñi et de septem colūp nis**

Inductu dñi quem
celebram⁹. si psonā
venētis intueor nō
impro excellēciā ma
lestatis? si attēdo ad
quos venit: dignitōis magnitu
dinē expauesco. Scripēt cte
et angeli de nouo. vidētes if. se
quē sup se semp adorāt: ma
nifeste iam et ascendētes et
descendētes ad filiū hominib.
Si cōfideō ppter quid venit: ā
plector quonā possū inestimā
bile latitudinē caritatis. Si
modū cogito: exultationē ag
nosto hūane condiciōis. Vē
siquidē vniūsitatis creator et
dñs. venit ad hoīes? venit
ppter hoīes: venit hō. **E**t
dicit aliq. Quō venisse dicit?
qui sp ubiqz fuit? Erat quidē
in mūdo? et mūda p ipm fcs

est: et nūdus eū nō cognouit. **S**on g^o. Venit qui aberat: sed ap-
paruit qui latebat: vñ et hūā-
nā in qua agnosceret induit for-
mā: qui nimirū in dīna lucem
hūit inaccessibile. **E**t sic sine
in gloriā maiestati appere in
similitudine sua. quā fecerat ab in-
iuriā nec indignū deo a quibz
substantia sua nō poterat agnos-
ci. in ymagine exhiberi: ut q
fecerat homines ad ymaginē et
similitudinē suā: ipse hōibz ino-
tesceret fr̄is hō. **A**mq^o g^o adue-
tus tante maiestatis. tātē hūi-
litis. tante cōtūit. tante e-
ciā gloriificatiōis nr̄e: ab vñ
uersa ecclia semel in āno sol-
lemnīs mēoria celebrat. **S**ed
vtnā ita semel agēt: ut sēp
id quippe dignū. Quāte em
infame est. ut post tātū regis
adnētū alijs quibuscūq^{ue} ne-
gocijs hōies velint seu aude-
ant occupari: et nō magis
omissis oībz solū eius cultū ua-
rent: nec in eius pñcia cuius-
q^{ue} memnerit ceterōrū. **S**ed
nō oīm ē qd̄ ait ap̄la. mēo-
riā habūdācie suauitatis tue
eructabūt: siquidē nec oīs
hec mēoria pascat. **S**ane ne-
mo qd̄ nō gustauit. sed neq^{ue}
qd̄ tm̄ gustauit eructat. **S**icut
tū quippe nō nisi de pleitū-
dine et satiēte p̄cedit. **V**entis
tēa quorū secūlaris est mens.
et uita. mēoria hac et si cele-
brant. nō eructāt: sine deu-
ciōe et affiōne dies istos ari-
da quādā cōsuetudinē obseruā-
tes. **D**emq^{ue} qd̄ dāpnabiliq^{ue}:

hucq; dignomē mēoria. dat^r in oc-
casionem curm^r? ut uideas eos
tanta sollicitudine diebus istis ues-
tū gloriā. ciborū pare delicias:
ac si hec et huiusmodi q̄nt i sua
nātate xpc^r: et ibi suscipiat dig-
niq; ubi hec accurat^r exhibet.
Sed ipm audi dicēte. Supbo o cu-
lo et insatiabilis corde q̄ hoc nō
edebat. Quid tanta ambigade ues-
tes pas in natale meū. Detes-
tor ego supbia: non amplector.
Quid tanta sollicitudine ciborū co-
pias reponis in tpe illud. Dap-
no ego curm^r delicias: nō accep-
to. Plane insatiabilis es corde tā-
ta patrans. et ex tam logo: nā
corpi utiq; et pauciora sufficiēt:
et que possant oportum^r mētri.
Celebras q̄ aduētū meū labijs
me honoras: cor aut tuū longe
est a me. Non me colis: sed de-
tuus uenit ē: et gloria i confusi-
one tibi. Infelix omo qui volup-
tate corpis et seculis colit gle-
vamitate: btus aut plus nūscē
dñs deus eius. frēs nolite uos
emulari i malignatib^r: neq;
zelantib^r facietes iniquitatē.
Intelligite magis in nouissia
corū: et cōpatim^r eis ex aīo
et orate p eis. qui p occupati
sunt in delicto. Hec em faciūt
inseī: qz ignorācia dei hnt. Sū
si cognouisset: nūq; dñm glē
tanta adūsi se infamia puota-
rent. Ros aut dilcissim^r exai-
sacone de ignorācia nō hēm q.
Plane nosti eū quisq; es: et si
duxis qz nō noui eū. eis filis se-
cularib^r mēdax. Demq; si eū
nō nosti. quis te huc adduxit?

aut quō huc uenisti? **Alio qn qn**
tibi psuaderi posset carorū affec-
tibus. corpis voluptatib^r. seculi
vanitatib^r sponte abrenūciare:
et lactāe cogitatū tuū in dñō:
et sem sollicitudine tuā in euan-
geli^r: de quo mch^r bñ. pmo tā
male cōfāa teste merueras?
Quis tibi mōi psuade id posset.
si nesciras qz bonū ē dñs spā-
tibus in se. aīe querēt i psum:
nisi cognouisses et tu. qz sūa
us ē dñs et mltis et multe
mē et uerax. Hec aut unde
nostra? nisi qz nō solū ad te. sed
et iā in te uenit. Triphem ei
eius aduētū nouim^r: ad hoīes.
in hoīes. g^r hoīes. Ad homīes
quidē indifferēt: nō aut ita in
hoīes: aut g^r hoīes. Sed qz p m^r
et t^rius notī sūt. utpote ma-
ifesti de sedē qui spūalis et
occultus ē ipm audi dicēte. Si
quis diligit me. sermone meū
seruabit: et p^r meū diliget
eū: et ad eū uenem^r. et mā-
sione apud eū faciem^r. Btus
apud quē māsiōne facies dō-
ihū. Btus in quo sapiā edificat
sibi domū. excidens colupnas
septē. Btū aīa que sedes est
sapie. Quenā est illa? Quā u-
tiq; iusta. Melto plane: qz iusti-
cia et iudiciū ppario sedis tue.
Quis in uobis ē frēs? qui de-
sideat in aīa sua sedē pare x^r.
Eae quenā illa seīca? que fa-
peia: quod puluinar oportz
ppari. Iusticia mōt et iudici-
um pparatio sedis tue. Iusticia
uirtū ē: vniūq; qd sūt ē tū:

6
buens. Tribue q^o tribus que sua
sunt: redde superiori. redde inferiori.
redde equali. cuiq^{ue} qd^{am} debes: et
digne celebra aduentu xpi: pa-
rens ei in iusticia sede sua. Red-
de inq^{ue} reuerencia plato et obe-
dientiam: quaru^m altera cordis. al-
tera corporis est. **P**recem sufficiat
et tunc obtemperare maioribus mris:
nisi ex intimo cordis affatu sub-
limis sententia de eis. **Q**uod et
si tam manifeste innotuit idig^{entia}
alicuius plati uita. ut nichil omo
dissimulationis. nichil excusatio-
nis admittat: p^{ro}p^{ter} eu^m tu a quo
e omnis p^{ro}bitas. ipm^{um} que mo^{do} tale
uouim^{us}. exaltu^m reputa de m^{un}do:
no p^{ro}bita p^{ro}ne m^{un}do: sed
ordinaoⁿ diuine. et dignitati
officii desentes. **S**ic et fr^{at}ib^{us}
m^{un}do m^{un}do quos uiuim^{us}. p^{ro} uire
fr^{at}itatis. et societatis humane
consilij sum^{us} et auxilij debito-
res. **H**ec em^o volum^{us} ut ip^{si}
nobis imp^{ed}ant: coⁿsiliu^m quo e-
rudiat^{ur} ignorantia n^{ost}ra: auxi-
u^m quo uiuet^{ur} infirmitas n^{ost}ra. **S**i
forte est m^{un}do uos. qui tantis
iⁿudent dicent. **Q**uod ego q^{ui} siliu^m
dabo fr^{at}ib^{us}: cui nec unu^m quide^m
dice^m uerbu^m fas est absq^{ue} licentia:
Quod auxiliu^m imp^{ed}ere cu^m ne n^{on}
m^{un}do aliq^{uid} ag^{ere} liceat absq^{ue} obe-
dientia: **A**d que ego. **N**on deest
certe qd^{am} facias: timo^{re} carnis
fina noⁿ desit. **N**ullu^m ee^m meli^{us}
consiliu^m arbitrioz: q^{ui} si ex^{em}pla
tuo fr^{at}em dore studeas. que o^{mn}
porteat. que noⁿ oporteat f^{ac}i:
puot^{us} eu^m ad meliora: et con-
sulens ei noⁿ u^{er}bo neq^{ue} lingua.
sed ope et ueritate. **A**ut uero
u^{er}biu^m aut efficac^{ia} auxiliu^m

aliq^{uid} est. q^{ui} ut deuote o^{mn}es p^{ro} eo. ut
noⁿ dissimules redargue culpas ei:
ut noⁿ mo^{do} nullu^m ei offendicu^m po-
nas. sed sollicitu^m sis q^{ui}tu^m p^{ro}uale^{re}
t^u angeli p^{ro}as de regno dei
scandala toll^{ere}. et occasioes sci-
daloru^m penit^{entia} remoue^{re}. **S**i tu
le^u fr^{at}u^m consiliariu^m et auxiliariu^m
exhibes. reddis ei qd^{am} debes: n^{on}
habet unde au^{er}set. **P**orro
si cui forte platus es: huc tu
dubio teneris debitor sollici-
tudinis ampho^{is}. **E**xigit ipse
a te custodia et disciplina.
Custodia quide^m. ut possit caue^{re}
p^{ro}am: disciplina uero. ut quod
m^{un}do au^{er}set. m^{un}do maneat iⁿ
p^{ro}bitu^m. **Q**uod et si nem^{us} fr^{at}em
p^{ro}ec^{us} uideis: habes tu sub te
cui custodia hanc et discipli-
na oporteat exhiberi: dico
aut^{em} corp^{us} tuu^m. qd^{am} sine dubio
regedu^m accepit sp^{iritu} tuu^m: de-
bes ei custodia ut noⁿ regnet
in eo p^{ro}am. nec mel^{ius} ei^{us} fiat
anima iniquitati: debes et dis-
ciplina. ut dignos faciat pe-
nitencie fructus: castigatu^m et
subditu^m seruituti. **L**ongetu^m
giu^{us} et p^{ro}iculosiori debito tu-
net^{ur} astricti: qui p^{ro} multis
aiab^{us} reddituri su^{nt} rone. **Q**uod
ego infelix. quo me uert^{it}: et
si t^u thesauru^m. si p^{ro}osui de-
positu^m isau^{us}. qd^{am} sibi xpc^{us} san-
guine p^{ro}osui iudicauit co-
tigerit negligencia custodire.
Si stillate in cruce sanguine
dm^{um} collegisse. ecce^m repositus
peues in uase uirreo. qd^{am} et
portari sepi^{us} oportet: qd^{am} ai-
m^{us} habitui^m eem in discerne-
tinto. **E**t ite id seruadu^m accipi:

per quo mercator non in sapientibus.
Ipsi utique sapientia sanguine illum
dedit. Sed et habeo thesaurum
istum in vasis fictilibus: et quibus
multo plura quam vasis vitreis
minime pericula videntur. Accedit
sane ad sollicitudinis cumulum et
pondus timoris: quod cum et mea
et proximi consilium seruare nesci
sit: neutrum in satis est notum: ut
per abyssus est mysticabitur. Vnde
nichil nox est: et nichilominus
exigit a me vtriusque custodia.
et clamat: custodes quid de nocte.
Et custodes quid de nocte. Non
nichil dicere cum capiti. nunquam
custos fides mea sum ego: sed est
fateri humiliter cum propheta: nisi do-
mini custodierit ciuitatem. Frustra
vigilat qui custodit eam. In eo
tamen excusabilis ego uideor: si
ut praedixi debita exhibeo
custodiam pietatis et disciplinam.
Quod si pora quoque quatuor non
defuerint: dico autem erga pro-
latos reuerentiam et obedientiam.
consilium et auxilium erga fratres
quod ad iusticiam pertinet: non im-
punita sed et inueniet sapientiam.
Et fortasse hec videantur sex
colupne quas excidit in domo
quam edificauit sibi: et septima
quoque querenda est: si forte et
est nobis nota facere ipsa dignetur.
Quid uero prohibet sicut sex in
iusticia: septima quoque intelli-
gi in iudicio. Neque enim iusticia
sola. sed iusticia magis et iudi-
cium ipsa sedis tue. Demum
si platis et equalibus et inpro-
ribus reddimus quod oportet:
nichil tunc accipiet deus. At
ei plane quod debet neco retribuere

per: quod tam copiose accumula-
uerit super nos misericordiam suam: quod tam
multa deliquimus ei: quod tam fra-
giles et nichil sumus: quod tam ple-
nus et sufficiens ille sibi. et bo-
norum omnium inuicem non egens. Au-
diui tamen ipsum dicere ei: cui me-
ta et occulta sapientie sue reue-
laui: quod honor regis iudicium
diligat. Nichil quod in se est a nobis
exigit amplius: tamen dicimus in
quitate mentis. et iustificabit
nos gratis: ut gratia comedat. Di-
ligit enim animam que in conspectu eius
et sine intermissione considerat: et
sine dissimulatione diiudicat se-
ipsum: idque iudicium a nobis non
missum propter nos exigit: quod si nos
metipsos iudicamus. non utique
iudicabimur. Propterea sapienter uet-
omnia opera sua: scrutatur discit.
diuinitat ueritatem. Honorat
quippe ueritatem: qui se et sua
omnia eo sentit quo ueritas habet
et agnoscit: ueraciter et humiliter
confitetur. Audi demum manifestum
iudicium a te exigi post
iusticiam. Cum feceritis inquit o-
mnia que precepta sunt uobis:
dicite serui mutiles sumus.
Nec plane quod in hominem
digna sedis ipsius domino ma-
nifestabitur: ut et iusticie man-
data studeat obseruare: et se
indignum sese et inutile arbi-
tretur.

*Secundo de duplici aduentu
et de primo argenti*
Dignum est fratres ut totum
deuotione domini cele-
bretis aduentum. de-
lectati tanta consolati-
one: stupefacti tanta dignitate:
inflammati tanta dilectione. Nec

uero solu cogitatis eu quo uenit q
re et saluati facit qd' p'uenit: sed
et illu m'chilom' quo ueniet et
assumet nos ad seipm. **U**tmā
cum hos duos aduety iugi me
ditatioe uersem: cōmemorate
in cordibz uris q'cu in p'mo p'sta
terit: q'itū p'm ser'at in s'p'd.
Utmā certe dormatis in me
dios cleros. **H**ec em' sūt duo b'
ctia sponsi: mē que sponsa dor
miens aiebat **L**euā eius subca
pite meo: et dextera eius am
plexabit' me. **S**am in sinistra
siquidē eius sicut alibi legim'
diuitie et glā: in dextera lon
gitas uite. **I**n sinistra igit'
eius diuitie et glā. **F**ili adā
gang auarū et ambiciosū audi
te. **Q**uid uobis cū tremis diui
cijs et glā t'pali: que nec uē
ner' uir' sūt. **A**rgenti et au
rū nōne terra est alba et ru
bea: quā solus hōm error sūt
aut magis reputat p'iosam.
Demq' si brā sūt her: tollite ea
uobiscū. **S**ed hō cū intelerit
nō sumet omnia: neq' desced:
cū eo glā eius. **V**e g' diuitie
nō opes sūt sed uirtutes: quas
secū cōsuetia portat: ut i'petu
ū diues fiat. **D**e glā q' dicit
ap'us. **G**lā nrā hec ē testom
iū cōsuetie mē. **H**ec est utiq'
uēa glā q' ē a spū ueritatibz. **I**p
se em' spū testmōiū phibet spū
tui mō: q' filij dei sumus. **G**lā
uēo quā ab inuicē accipiūt: qui
glorā q' ē a solo deo nō r'grūt
vana ē: qm' uani filij hōm.
Inspicēs tu qui merces cōme
gas in sacca p'tusū: q' the

saurū tuū alieno in ore cōstitus:
ignorās q' archa ista nō claudi
ner' seras habet. **C**ūto melius
sapit: qui thesaurū suū i'p' s'i
bi seruāt: alij nō cōmittunt.
Derū nūquid semp seruabūt.
Siquid semp abscondet. **V**e
niet cū manifestata erūt ab
scoditi cordis: que uēo fuerūt
ostentata nō cōparebūt. **H**ic
ē q' ueniet d'no fatuarū uir
giniū lampades extinguit:
et qui receperūt mercedē suā
a d'no nesciūt. **P**ropterea d'no
uobis t'm. **U**tile ē abscondē
magis q' ostentare. siquid hē
m'q' boni: sicut et medicū
elemosinā petūt: nō p'ciosas
uestes ostēdūt. sed seminuda
mēbra. aut ulcēa si huerint:
ut cicu' ad mām uidet' cū
m'q' melinet. **Q**uā regulam
publicā illi seruauit: meli'
phariseo: et ideo descendit
iustificat' ab illo: id est p' illo.
Temp' ē frēs: ut iudiciū
incipiat a domo dei. **Q**uibus
fimis eorū qui nō obediūt e
uangelio. **Q**u' iudiciū h'us
qui in hoc iudicio nō resūt.
Quicūq' em' iudiciū dissilant
eo iudicio qd' nūc ē. i' quo p'p'
reps hui' mūdi eicit foras:
iudicē et sp'cent: uel magis ti
meant: quo cū ipō p'ncipe
suo foras eiciēt et ipi. **N**os
aut' si p'frē nūc iudicam': se
cū saluatore ex sp'em' do
minū m'm ihūm xp'm: q' reser
uabit corp' hūilitatis nrē:
cōfigūtiū corp' clāritatis sue. **E**

fulgebant iusti: ita ut vidē possint
piter docti et indocti. fulgebant
enī sicut soli in regno p̄r̄is eoz.
Erit enī clauis solis septēph
at id est sicut lux septē dierū.
Aduemēs enī saluator refoz
corpus hūilitatis nr̄e. cōfigūti
corpi clauis sue: si tñ prius
fuit cor reformatū: et cōfigū
tū hūilitati cordis ip̄i. **P**ter
qd et dicebat. **D**iscite a me: qz
mitis sum et hūilis corde. **C**ō
fideā sane in hīs v̄bis qm hū
litas duplex est: alia cogiti
tione. alia affectiōis. que hic
dī cordis. **P**ore agnoscam q
mā nichil sum: hanc discim
a nobis ip̄is: et ab infirmitate p̄a.
Posteriore calcam q glam mū
di: et hanc ab illo discim qui
exmāuit semetipm formā ser
ui accipies: qui etiā questus
in regem fugit: questus ad
tantā p̄bra et ignominiosum
signū crucis: sponte obtulit se
metipm. **E**rit qz si dormie
volum in medio cleror.
id est duos adiect. p̄ene mē
deargētate: ut illa s̄cti vir
tutū formā teneam: quā et
v̄bo et exēplo cōmēdauit xp̄s
p̄r̄is in carne. **I**n argēto siqdē
nō mōgrue intelligit hūm
tas ei: sicut in auro diuitas.
Om̄s itaqz v̄tū nr̄a tam lōge ē
a v̄tute v̄a. q̄ longe ē ab ea
format: et om̄s p̄na nr̄a ad
nichilū valet. si nō fuit dear
gētata. **M**agna quedā p̄na
ē paupertas: qua tam cito volat
in regno celozū. **P**ā in alijs v̄

tutibz que secūt. p̄missio futū
tpe indicat: paupertati nō tam
p̄mittit q̄ dāt. **V**nde et i p̄n
ti tpe emmāti ē: qm ip̄oz est
regni celozū: nō in rebus dāt.
hereditabit. cōsolabit et filia.
Videm q aut paupes aliquos.
qui si verū haberet paupertatē.
nō adeo pusillāmes inuenire
t et tristes: utpote **q** reges
et reges reb. **S**ed hī sunt qui
paupes eē volūt eo tñ pacto.
ut eis nichil desit. et sic diligit
paupertatē: ut nullā inopiā pa
ciant. **S**ūt et alij m̄tegi: s̄
q̄dm nichil dātuel agit. nisi
p̄ eozū arbitrio. **P**atebit at
q̄ longe sint a vera m̄suetu
dine: si leuis oriat occasio.
Nec aut m̄suetudo quō hēdita
bit: quecū hēditatē deflecti
t uol defiat. **A**lios quoqz
lugētes video: sed si de corde
p̄cedit ille lacrima: nō ita fa
cile illis soluent in risu. **R**ur
aut cū oiosa et scurrilidū
ba habūdārius p̄fluāt. q̄ p̄
lacrima: lacrimas huiusmōi de
hīs eē nō arbitroz. quibz cō
solacio diuina p̄mittit: qnq
dē post illas tam facile cōso
lacio v̄bis admittit. **A**lij
tam vehemēt cōt̄ alior de
betū. **D**elant ut videri possit
esurire et sitire in stia: si
eēt apud eos. de suis quoqz
p̄c̄is et idē iudiciū: sed nūc
pond et pondus v̄tūqz est
ab hominācio apud deū. **P**am
cōt̄ alios tam impudent q̄
imamit et stuant. serpos tā
in si p̄iet q̄ mutilit palpat. **E**

Sunt alij misericordes de hys
que ad ipsos non pertinet: qui
sandalizant si non dant omnibus
habundant: sic tamen ut ipsi ne in
modico quodam quieti. Qui si mi-
sericordes essent: de suo facere
debent misericordiam: si non possunt de
terrena substantia: devoluntate
bona darent hys qui contra
eos forte peccare viderentur.
Dulgentiam: darent dulces sig-
na: ubi bonum quod est super datum
optimum: ut eorum mentes ad
penitentiam provocaret. Denique et
hys et omnibus quos in pro-
cedendo cognoscunt: compassione
impenderet et oratione. Alioquin
inimica illorum nulla est: et misericordiam
consequitur nulla. **E**ste sunt qui
penitentiam suam sic confitentur ut vide-
ri possent ex desiderio mun-
dici cordis id agere. omnia enim
in confessione lauantur nisi per ea
que ipsi sponte dicunt alij ab
alijs pariter audire non possunt.
Qui si vere mundari desideren-
t ut videntur: non irritantur:
sed habent in eis gratiam
qui suavis illis maculas demo-
strant. **E**st et alij qui
si viderint quicquam vel levi-
ter scandalizatum: valde solliciti sunt
quomodo in pace reducere eum possint:
et viderent pacem fieri: nisi per eo-
rum commotionem si forte contra eos
ferri deinde videbit tardius
vniuersis difficilioribusque poterit
sedari. Qui immo si vere
pacem diligunt: hanc dubium
quin eam querent sibi ipsis. **E**
Dearguetemque igitur penas nunc

in christi consuetudine: sicut et misericordes
se lauauerunt stolas suas in eius
passione. **I**temque quoad pos-
sumus eum qui sic dilexit pauper-
tatem: ut quibus in manibus eius es-
sent fines terre tamen non habuerit
ubi reclinarer caput: ita ut dis-
cipulos adhaerentes sibi legamus
firmis impulsos spiritibus manibus
confirmasse cum per salutem transirent:
quique tamen omni adoratione duc-
tus est et sicut agnus coram tota
te se obmutuit et non aperuit os
suum: quem et super lazarium et super
cruentum fleuisse et in orationibus
pernoctasse legitur: et iussisse ne
aut locasse nunquam: qui sic esuri-
uit iustitiam: ut cum appareret ha-
beret: tantamque penam misericordiam
semetipso exegerit satisfactio-
nem. Unde in cruce aliud michi
quod iustitiam significabat: qui per mi-
sericordiam mori non dubitauit: et
orauit per crucifixos suos in qui-
bus penam non fecit: et imposita sibi
ab alijs pariter audiuit qui
per reconciliandis sibi peccatoribus
tanta sustinuit. **Sermo de ad-
uentu et triplici in nouatione**

Denique nunc hys qui
dearguetauerunt pe-
nas suas: dormi-
entem in medio de-
torum. Duos signantes aduentus:
sed ubi sit dormientem non duri-
mus. **T**ercius enim quidem adue-
tus est medius inter illos: in quo
delatibunt dormiunt qui eum no-
uerunt. Illi enim duo manifesta
sunt: sed non iste. In opere quod
in terris visus: et cum hominibus co-

usatus ē: qñ sicut ip̄e testat̄
et iudicat̄ et oderūt. In pos-
teriori uero uidebit om̄s caro
salutare dei nr̄i: et uidebunt
in quē trāsserūt. Medius oc-
culus ē in quo soli eū in seip-
sis vident elat̄ et salue fuit
aīe eorū. In p̄mo ḡ. venit in
carne et in firmitate: in hoc
medio in sp̄u et virtute: in
ultio in gloria et maiestate.
¶ Virtute enī puenit ad glo-
riā: qz dñs virtutū ip̄e ē rex
gl̄e. Et itē alibi ait idē ap̄l̄a:
ut uiderē virtutē tuā et gl̄ā tuā.
¶ **A**duertus siquidē iste medius
via quedā ē: p̄ quā a p̄mo ue-
nit ad ultimum. In p̄mo xp̄s
fuit redēptor nr̄i: in ultio ap-
parebit vita nr̄a: in isto ut
dormiam⁹ int̄ medios celsos
requies ē et cōsolatio nr̄a. Et
et nō tu forte muetitia uide-
ant̄ que de hoc aduertu medio
dicim⁹: ip̄m audite. Si q̄s
inquit diligit me sermones me-
os seruabit: et p̄r me q̄ dili-
get eū: et ad eū ueniet. Et
quid ē. qui diligit me sermo-
nes meos seruabit. Legim⁹
enī alibi. qui timet deū faciet
bona: sed plus aliquid dēi fē-
cio de diligēte: qz sermones
meos seruabit. Vbi ḡ. ser-
uādi sūt. Hant dubiū quā in
corde: sicut ait ap̄l̄a. In corde
meo abscondi eloquia tua: ut
nō peccem tibi. Sed quō in cor-
de seruādi. An sufficiat sola
eos seruare mēoria. Ac uero s̄
seruāti dicit apostol⁹: qmā

sciencia inflat. Deniqz et mēoria
facile dolet obliuio. Serua sic
sermonē dei: quō melius serua-
re potis abū corpis tui. Nam
ille panis unus ē et abg mē-
tis est. Panis tēng dū in ar-
cha ē p̄t a fure tolli: p̄t a mu-
re corrodī: p̄t vetustate cor-
rūpi. Vbi uero comedis illū:
quid horū times. Hoc mō cus-
todi verbū dei: beati enī qui
custodiūt illud. Ergo trāciat̄
in iusticiā quedā aīe tue: tñ
seat in affliciones tuas. et in mo-
res tuos: comede bonū. et de-
lābit in crassitudine tua. Re-
obliuiscis comede panē tuū.
nearescat cor tuū: sed adipe
et pinguedine repleat̄ anima
tua. ¶ Si sic ubi dei serua-
ueis: hant dubiū qñ ab eo ser-
ueis. Veniet enī ad te filius
cū p̄r: Veniet ap̄l̄eta mag-
nū qui renouabit illū. et
illigoua faciet om̄a. Hoc
enī facit hic aduert⁹: ut sic
portauim⁹ ymaginē trem.
sic et portem⁹ ymaginē ce-
lestis. Sicut fuit vetus ada
effusus p̄ totū hominē. et to-
tū occupauit: ita mō totū op-
timeat xp̄s qui totū creauit. totū suscitauit
totū redemit. totū et glorifi-
cabit: quicqz totū hoīez saluū
fecit in sabbato. Sint ī nob̄
aliqui vetus hō p̄uātor il-
le: erit in nob̄ tam in manū
q̄m ore et in corde. In manū
dupl̄at. p̄ facim⁹ et flagici-
ū: in ore similiter p̄rogiaā
et detractionē: in corde quoqz

9
p̄ desideia carnis. et deside-
ria gl̄e t̄pals. Rur̄ aut̄ si q̄
noua creat̄a in x̄po. uet̄a t̄i
fier̄ūt: et cont̄in facim̄ in
manu m̄noceia: contra fla-
giciū cōt̄mēcia ē: in ore cōt̄
arrogācia ūbū cōfessionib̄:
cōtra detractiōe. ūbū edi-
ficiatiōib̄: ut recedat uet̄a
de ore v̄ro. In corde uer̄ cōt̄
carnis desideia carnis: hū-
litas q̄ gl̄oriā t̄pale. Et uide
si non in h̄is trib̄ x̄pm dei
ūbū recipiant singuli el̄oz:
quib̄q̄ dcm ē. pone me sig-
culū sup̄ brachiū tuū: signa-
culū sup̄ cor tuū. Et alibi.
De ē ūbū in ore tuo et in
corde tuo. *Ier̄ 22 de aduētū et*

carne i furr̄atione
Uolo uos fr̄es non
ignorāe t̄p̄ m̄scā-
tiōis v̄re: sed ne
illud quidē qd̄ hoc
t̄p̄e uisitet̄ in uobis. Ammab̄
em̄ hoc t̄p̄ ē nō corpiq̄ affig-
tū: qd̄ uidet̄ longe dignior
aiā corpe: p̄ore sibi sollicitudi-
nē nāh vendicat dignitate. Et
et p̄or repanda ē: quā cōstat
corruisse p̄ore. Aiā siquidē cor-
rupta in culpā: fecit ut cor-
pus quoq̄ corrueret̄ i penā.

¶ Demq̄ si x̄pi mēbra volu-
m̄ muem̄: sequēdū nobis
ē sine dubio caput m̄m: ut
videlat̄ p̄ma nobis repanda-
rū aiārū sit sollicitudo. p̄ quib̄
ip̄e iam uenit̄ et quarū p̄us
mederi studuit corrupciōi.
Corpiū uer̄ carū ei magis t̄p̄

reseruem̄ et diffecim̄ in illa
diem: quo reformadi corpiū q̄
cia uentur̄ ē: sicut mem̄it ap̄l̄
dicens. Saluatorē m̄m ex sp̄
tam̄q̄ dcm m̄m ih̄m x̄pm: qui
reformabit corpiū hūilitatis m̄e
cōfigatū corpi clauit̄is sue. In
p̄ore siquidē aduētū t̄p̄i p̄eco
uel magis uē p̄o ip̄i iohānes
baptistā clamat. Ecce inq̄ens
agn̄q̄ dei: ecce qui tollit p̄am
mūdi. Non dicit morbos cor-
piū. non molestias carnis: s̄
p̄am qd̄ ē morbiq̄ aiē. et cor-
ruptio mēt̄is. **¶** Ecce qui tollit
p̄am mūdi. Unde: Vtq̄ a ma-
nu ab oculo. a collo: dem̄ eci-
am a carne t̄p̄i: cui alia q̄st̄
ū ē. Tollit p̄am e m̄ib̄. cō-
missa p̄am. delens: tollit ab
oculo. purgāb̄ cordis int̄eoc̄:
tollit a collo. violenti remouēb̄
dn̄a aonē: sicut sc̄ptū ē. Sep-
tirū exactoris eiū sup̄asti: si-
cut in die madian. Itēq̄ cō-
putrescit iugū a facie olei.
Et ap̄l̄us loquit̄ dicens. Ut
nō regnet p̄am in v̄ro mōr̄i
corpe. Siquidē alio in loco ait
idem ap̄l̄us. Sano inquit q̄ nō
ē in me bonū: hoc est in car-
ne mea. Et alibi. In se h̄y ego
homo: quib̄ me lib̄abit de
corpo mortis huius. Sciebat
m̄m. nō p̄us lib̄andū se
ē a pessima illa radice que
carni in fixa ē a lege p̄am q̄ ē *et mortis*
in mēbris m̄is: donec ab ip̄o
cō corpe soluet̄. v̄n et accipiet̄
dissolui et ēē cū x̄po: sciens q̄
p̄am sepans m̄e nos et dei
p̄em̄t̄ auferri non potest.

demō

Donet libem a corpore. **A**udis
tis de quodā quē dōmīg cūruūt
a demōnio: qm collidens et mē-
tū desēpēs eū exiūt ab illo. **I**n
dico uobis genū illud pāt qd to-
dens cōturbat nos. cōcipiscen-
tias loquor et de fideia mala re-
pūm quidē debet et pē p gūg
dei ut nō regnet in nobis: nē
demū mēbra mā arma tm qm
tis pād: et sic nulla dāpnatio
est hīs qui sūt in xpō ihū: s
nō eiact mī in morte. qm sic
discei p m: ut nā separet a
corpore. **H**abes ad quid uenit
xpc. et cū intendē debeat
xpianū. **P**ropterea noli o corpus
perire tempa: potes em
aī impedire salutē: tuā ipīg
opari nō potes. Omnia tpc
habent. **P**atere ut nūc aīa
p se laboret: magis autē
cūa collabora ei: qm et si con-
pateis et cōregibis. **C**ūti
eius impedis repacionē tm
impedis tuā: q m mīrān
repari nō poteis. donet suā
in ea deus ymaginē uideat
refortū. **N**obile hospitē hēs
o mro nobile ualde: et tota
salus tua pendet de eiū salu-
te. **D**a honorē hospitī tanto:
tu quidē hītas in regiōe tua.
aīa tua pēgna et exil apud
te ē hospitātm. **Q**ueso te quis
ruscāg si forte nobilis et ppo-
tens quispiā uolūt apud eū
hospitari nō libent in angulo
domūg sue aut sub gōdibz suis.
uel in ipīs cmeibz suis accu-
labit: redens hospitī suo lo-
tū sicut dignū est potiore.

Et tu g. fac similit. inuicias
uel molestias tuas ne reputa-
ueis: tm ut hospes tuus hono-
rifice posset apud te demorari.
Honor tibi ē: ut p eo mīm te
exhibeas in honore. **A**t ne
forte despiras aut pūpedas
hospitē tuū p eo q pēgna tibi
videt et aduenat: diligēt attē-
de quid hospitibz hūg tibi pūcia
largiat. **I**pē em ē qui tūit o-
cūbz uisū: auditū auribz p-
tat: tpc qui lingue uocē. pala-
to gustū. motū mēbz omibz
mīstrat. **S**iquid uite. si quid se-
sūb. si quid in te deorū ē: hūg
hospitibz bñficiū recogste. **D**e
māg discessibz eiū pbat: quid
plēna cōferebat. **P**tin gem-
aīa discedēte. lingua filebit.
oculi mī videbūt. absq desēt
aures. corpū omē rigebit. si-
cies ex palefat: in breui quoz
totū corpus putrescet. et pu-
tridū fiet. et deor oīs in fame
dūtet. **U**t quid g. p tpatū q
libet delānōe cōtristat et le-
dis hospitē tuū istū: cū nec
sentire quidē ullo mō poteris
mī p ipm. **A**d huc si tm cō-
fert exil et mīmiciarū causa
a facie dñi sui electus: et q
tū tibi prestabit rēcōsiliatū.
Noli o corpus noli impedire
reconsiliacionē illā: qm gndis
ex mōde tibi glā pparat. **P**a-
cient ymo libet temetipm ex-
pone ad oīa: mōhil dissimules.
qd hūc rēcōsiliatōi iudeat
posse pdesse. **D**ic hospitī
tuo. qz recordabit dñs tui. et

restituere te in gradu pristinu:
et tu memeto mei. Cummo
em meo: eit tui in bonu. si
bñ serueis illi: et ai puene
rit ad dñm suu suggeret ei
de te. et loquet bonu p bono
hospite dicens. Cū in ~~transitu~~
ulione culpe sue exularet ser
uus tuus. paup quidā apud q
hospitatus sum. meū fecit
in misericordia: et nūc retribu
p me dñs me. **P**mo siquidē
om̃a sua. dehinc eā semet
ipm exposuit utilitatibz meis:
nō p̃cens sibi p̃t me in tenu
m̃s multis. in laboribz freq̃
ter: in vigiliis sup̃ modū. in
fame et siti. et in frigore et
nuditate. Quid igit? **P**ro
nō meriet sc̃ptā que dicit
Volūtate timēci se faciet:
et de p̃cacione eorū exaudiet.
O si forte gustare posses dul
cedinē hanc: si forte gloriā
istā valeas estimare. **V**na ei
dāra sum: sed tñ ṽcā. et oīo
indubitata fidelibz. **I**p̃e dñs
saba oth. dñs ṽtutū et rex glo
rie. ip̃e descendet ad re formā
da corpa ña: et cōfigurāda
corpi claritatis sue. Qñta est
illagla. q̃ ineffabil exultatio:
qñ creator vniuersitatis. q̃ pro
ciaba iustificandis hūis in ve
neat. et occultus p te glori
ficiāda misericordia. sublimis
veniet et manifestus. nō iam
in infirmitate. sed in gloriā.
et maiestate sua. Quis cogi
tabit die aduentū illū? qñ des
cendet cū plenitudine lūm̃is. a
gehs parietibz. et tube con

centu exultantibz de puluē cor
pus mop̃s. et rapientibz illud
obuiā xp̃isto in aem. **Q**
usq̃ g̃ caro in seā. in sp̃e s.
rem. et p̃sus in sana auro. tñ
sitiois et caducas qrit consola
tiones. ymo desolaciones. si forte
contingat repelli. et indignā
indigni hac gl̃a magis aut
nichilomin⁹ ineffabili metim⁹
excruciari pena. **N**on sic ob
secro fr̃es mei nō sic: quymō
delēet in huiusmodi meditaci
ombz aīa ña: quī eā caro
ña requiescat in sp̃e. saluato
rē exp̃ans dñm in m̃ ih̃m x̃p̃:
qui reformabit illā cōfigurati
corpi claritatis sue. Sic em̃
ait p̃pheta. **S**ituit in te aīa
mea: q̃ multiplici tibi caro ña.
Desidēbat siquidē ña p̃phe
tāis aduentū porē. quo se no
ueat redimēda: sed multo a
plius caro desidēbat aduentū
posteriorē. et glorificationē
suā. **T**ūc em̃ implebūt desi
deria ña: et plena est maies
tate dñi om̃is t̃ra. **A**d q̃ glo
riā. ad quā b̃titudinē. ad quā
deniqz patē que exsūpat oēs
sensū. ip̃e sua ña nos pdu
cat: nec confundat nos ab
exp̃ansōe ña. saluator que
exp̃ans⁹ ih̃c x̃p̃e dñs in q̃
est b̃ndictus in secula. **Ite p̃**
de eplia utilitate aduentū dñi
scdm tres indigencias

Si deuote celebramus
aduentū dñi: id faci
m⁹ qd̃ oportet. **S**i

quidē nō mō ad nos. sed et ppter
nos venit: qui bonorū nrorū
non eget. Verū mē quidē indi-
gēcie p̄tate manifestā ipā
dignatōis eius indicat magni-
tudo. Nec mō p̄culū egreditur
ex ipso p̄ao medicamēto ino-
tescat: sed et vāltudini nūis
ex multitudie remedior. Ut
quid em̄ diuisiones grāriū sūt.
si nō videt nātūitū illa diuisi-
tas. **E**t quidē difficile est
vniūsas vno sermōe p̄sequi
indigēcias q̄s expm̄: sed oc-
cūrit michi interim tres cōs
om̄ibz. quodāmodō p̄ncipales.
Remo em̄ lepit̄ in nobis qui
nō interim et consiliū et auxi-
liū et p̄sidiū indigēs videat.
Similit̄ ḡnālis ē hūano ḡm̄
inseia triplex: et q̄st de-
gim̄ in regione vmbre mor-
tis in infirmitate corpis. in
loco temptatōis: si diligēt
adūtm̄ q̄ t̄phā hoc cōmodo
inseābilē labōam̄. Rā et
faciles sum̄ ad seducēdū. et
debiles ad opandū: et fra-
giles ad resistēdū. Si disci-
nē volum̄ int̄ bonū et malū.
deceptim̄: si tēptam̄ facere
bonū. deficiam̄: si conam̄ re-
sistē malo. deicim̄ et supam̄.
Necessariū p̄inde salua-
toris aduētū: nātā sic p̄oc-
cipatis hominibz p̄nā xpi.
Atq; utinā sic veniat. ut co-
piosissima sua dignōe. et in
nobis p̄ fidē hūans illūnet
rectitatē mām: et nobiscū ma-

nens adiuuet infirmitatē mām:
et p̄ nobis stans fragilitatem
mām p̄tegit. et p̄pugnet. Si
em̄ ille in nobis: quis iam de-
cipiat nos? Si ille nobiscū:
quid de cetero nō possumus
in eo qui confortat nos? Si
ille p̄ nobis quis cont̄ nos? Si
deus consiliariū ē: qui neq;
falli oīno. neq; fallē queat.
Fortis auxiliariū: qui nō la-
tescat. Patē efficiat: qui et
ipm̄ sathanā sub pedibz nris
velocit̄ contēat: et oīa ma-
chīnamēta confringat. Simi-
lū ipē est dei sapiā. cui sep̄
in p̄mptu sit m̄stric igno-
rantes: ipe dei v̄tus. cui fa-
cile sit et deficiētes reficē:
et eripe p̄cūitates. Ad hūc
ḡ tantū eruditore fr̄es mei
in om̄i deliberatōe curam̄:
hūc tam strenuū adiutorē
in om̄i opatōe mūorem̄. Hu-
ic tam fido p̄pugnatōi in om̄i
colluctatōe cōmittam̄ aīas
mās: qui ad hoc ipm̄ venit
in mūdū. ut hūans in hōibz.
cū hōibz. p̄ hōibz. et teneb̄
mās illūnaret: et labores
leuaret: et p̄cula p̄pulsaret.
*Ite sermo de vigilia natiuitatis
iuda et iherlm̄ nolite timē: cras
egrediemini et dñs est vobiscum*

Ueros alloq̄m̄ iude-
os. nō hū sed spū:
semē abrahā. cui
multiplicatō sic
p̄missa legit̄: sic videt im-
pleta. Neq; filij carnis: sed
filij p̄missiōis deputat̄ in